

ההסביר מפתיעו בפשטוות, אך מאורך ניכרת בו ראיתו החריפה של הגאון. של רשות.

ט' ט' ט' ט'

לנורוּדוֹן לעבר המשנה". מאין שבתקופה מסוימת — בודאי היא של גורות

מסופר שוגם תגנואן בן אחיה ר' יהושע ירד לගולה והירה מעבר שנות ולבסוף החדשים בחול' וכשהmorphו על כך אמר "והלה עקיבה בן יוסק מעבר שבנים וקובע החדשם בתהילת הדниור לו אן לבטוח אטרו ואמרו שר' עקיבא בא"ל לא הגיא באהרוב בהצע"ל וברב און בדול הדר שונת בתהיל' רשותו להקבע ולעלר לשוט.

ה' שאל מסבנה טוכה (דרכ' ב' צ"ב) שגנובו: ד' מאשנה דה' קדול ליראשורה: כ' שאל מסבנה טוכה (דרכ' ב' צ"ב) שגנובו: ב' שאל מסבנה טוכה (דרכ' ב' צ"ב) שגנובו: א' שאל מסבנה טוכה (דרכ' ב' צ"ב) שגנובו:

לכדו שחדוש באייר גראם ל"ספקל רימא" בהול ובגאל הספק נהוגו יונט שנג' בಗלוות. לפ"ז יש להנוג יונט שבוי בא"י אם גדויל הדור היה בהול ושם קידושם את החדשן בבית הדרי המכדש ביהו'ת ההרחק שבין מקומות בית הדרי וההדרן. הספק נולב בגאל המרחק מהרתוות אליהם צרכיהם להנוגע בשליחים ולאין הפליש ביז'ה קידושם מא"י לבבל או מבבל לא"י.

אם כר מונט שירשטיין לא היה יכול לומר "דבראך שאלת איני עוזני, אם גם יזכיר.

וגם ר'שוי, יוציאק בתוספות שבמזהן המקדמת דריש ובזמנם להפכים אין קייל' שונען לא מתיקבל על הדעת שבזמנו שבית המקדש קיים יוכירה גודל הדרור שהוא ושיאו ושבשעה שביהמ"ק עשוון השנה בעיבור השנה וקדושה ברכשותיהם ישבו סנהדרין מוחץ לירושלים לדון הסנהדרין לשאות בח"ל, אדר יחר של בן לא יתכן כלל שבסבב שביבה יוציאק בתוספות שבמזהן המקדמת דריש ובזמנם להפכים אין קייל' שונען

השובה הדריפה ומוגילה את הדעת מצאתי בתשובות חז"ס ליריד סי ר"ב אטאפרט אותה כי ראייה שארינה ידעה לרבים ויש בה מושום עבון היסטרורי.

ראש בית דין בכל מקום שלא היה העדים הוליכין אלא למקומם הוציאו — הרוחן

ולא יתיר על מושבם. ורתק בזאת זו, לא יוכל להרוות ירט שוי בארץ ישראל.

בדול הדור, הנדרש ביהדותה, שמהם בפרושו של הדאייש ממען הצעיר היהודים ביהדותה, "מזהה על האמת" היא אהתנו מה דמרות ששהותה בקנית בהן.